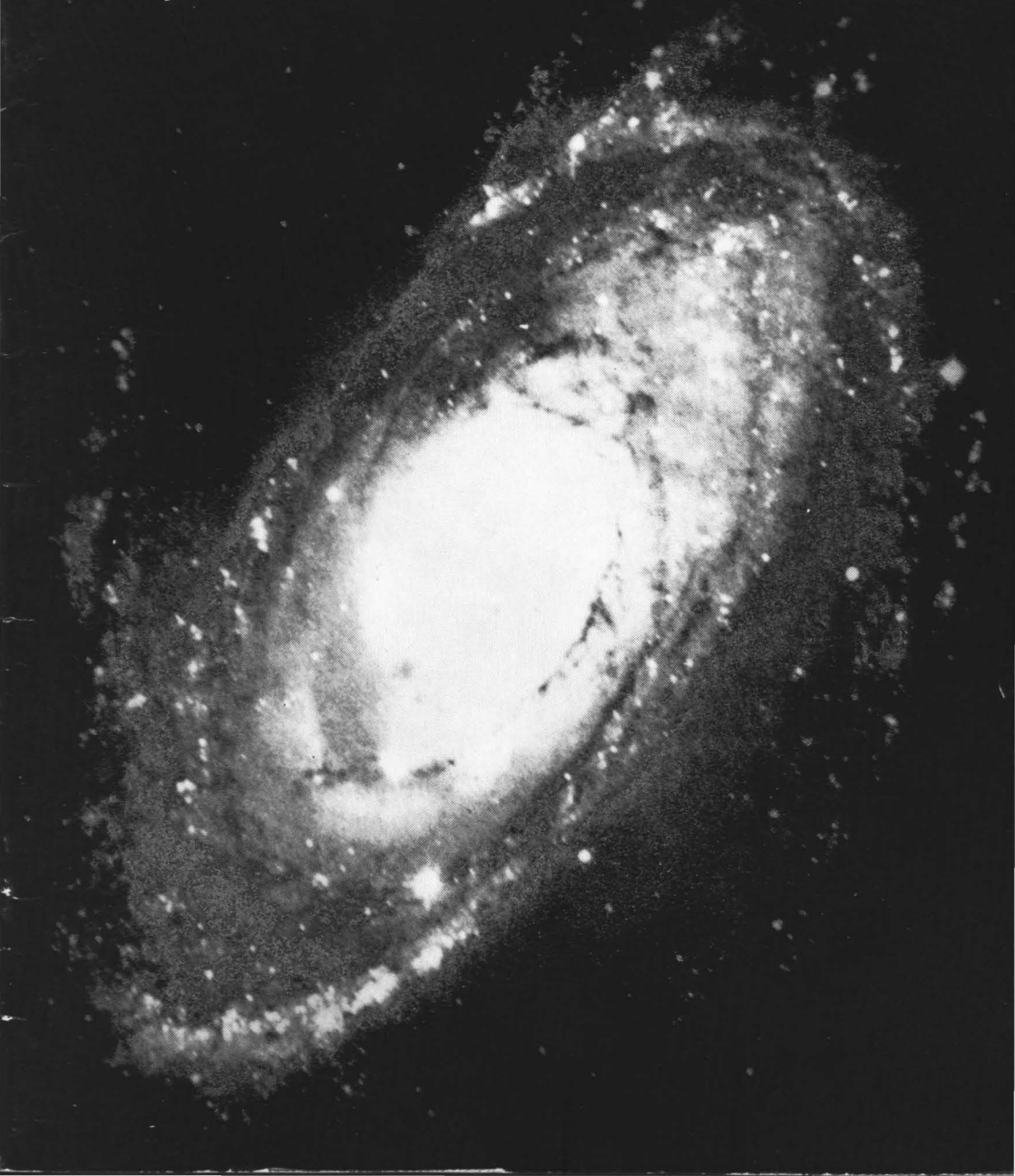

Galax

GALAX

Årgång 3 - Nr 10 - Oktober 1963

Tidn. adress:

M. I. S., Fack 2012, Malmö 2

Red. och ansv. utgivare:

A. Holmqvist, G. Carlsson och Y. Freij

Red. vill härmed tacka de som välvilligt ställt sig till förfogande och insänt bidrag av högst varierande slag till föreliggande medlemsblad. Ingen nämnd och ingen glömd.

Samtidigt ber styrelsen för M. I. S. här få framföra en välkomsthälsning till de nya medlemmar såväl inom som utom Sverige, vilka genom GALAX vunnit inträde i sällskapet.

Ur innehållet:

Sidan:

Tefatsobservationer av astronomer.....	2
Svenska observationer av okända föremål....	8
Aktuell revy.....	11
Kärnvapnen och väderleken.....	12
Hur fick vi månen? Bokrecension.....	14
Mellan himmel och jord.....	16
Har vi återupptäckt flygtekniken i förhistoriska kulturer? Av prof. Marcel Homet.....	19

o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o

U F O - O B S E R V A T I O N E R
A V A S T R O N O M E R

Många astronomer har sett de mystiska oidentifierade flygande objekten, mera kända som flygande tefat, och flera av dem undersöker allvarligt gåtan. Här är några av de mest framstående och deras slutsatser.

Tror ni att det bara är otränade observatörer som har sett de flygande tefaten? I så fall har ni misstagit er grundligt! En fullständig lista över kompetenta, vetenskapligt tränade observatörer skulle då bli ett dråpslag för er. I denna översikt skall vi begränsa oss till enbart astronomer, och endast ett fåtal av dem. Deras bevis är övertygande nog.

Dr Clyde W. Tombaugh, från Las Cruces i New Mexiko, är kanske den mest kände av de amerikanska astronomerna därför att han upptäckte planeten Pluto år 1930. Han är ledare för Society of Astronomy i Las Cruces. Han arbetar för amerikanska regeringen, och leder ett projekt för sökandet efter okända, naturliga satelliter ("moonlets") som troligen finns i banor runt vår planet.

Den 16 juli 1947 var dr Tombaugh tillsammans med sin fru och två vuxna döttrar, bilandes på väg till Clines Corner i New Mexiko. Det var en underbart solig dag, men molnen tornade upp sig i väster. Klockan 16.47 på eftermiddagen såg samtliga i bilen nästan samtidigt "ett egendomligt, glänsande föremål", nästan orörligt uppe bland molnen. Bilens kurs var sådan att den hade molnen framför sig. Sedan länge van att studera celesta fenomen, började dr Tombaugh göra en del beräkningar, och använde sig av vad som för tillfället fanns att tillgå. Således mätte han föremålets storlek mot vindrutan, och avståndet från nämnda punkt till ögonen etc. En-

ligt dr Tombaughs beskrivning hade föremålet tydligt markerade linjer, regelbundet avrundad form (elliptisk) och var mycket kraftigare accentuerat än de omgivande molnen. Föremålet var lysande och färgen tycktes vara av samma nyans som Jupiter sedd mot en mörk himmel, fast knappast så vit; det var alltså inget silver- eller aluminiumglänsande objekt. Föremålet visade tydligt något slag av pendelrörelse, och annonserade på så vis sin fasta konstitution och soliditet.

Efter 30 sekunders observation gled ellipsoiden sakta in i ett moln (273 asimutgrader, höjd 1 grad). Men efter 5 sekunder visade den sig igen (275 asimutgrader, höjd 2 grader). "Denna plötsliga och överraskande stigning övertygade mig fullständigt att det rörde sig om ett absolut nytt flygande objekt", meddelade dr Tombaugh och tillade: "Då föremålet sågs projicerat mot de mörka molnen i bakgrunden, fick man ett intryck av att det var självlysande".

Efter 2,5 minuter försvann föremålet slutligen bakom en molnbank. Dr Tombaugh har kalkylerat att objektet var minst 30 men högst 50 km från observationsplatsen. Han sade också att föremålet var en ellipsoid och verkade vara av fast form. Det mätte 160 fot (48 m) på längden och 65 fot (19,5 m) på bredden, sett från minimidistansen. På 50 km avstånd skulle längden bli 245 fot (73,5 m) och bredden 100 fot (30km). Farten beräknades till mellan 120-180 miles/t. (190-285 km/t.) och accelerationen i vertikal stigning från 600 (960) till 900 miles/t. (1440 km/t.) Objektet förflyttade sig ljudlöst, och lämnade varken spår av gaser, rök eller kondensationsångor efter sig.

Den 20 augusti 1949 hade dr Tombaugh den goda - eller dåliga - turen att få se ett annat UFO, medan han och hans hustru satt i trädgården till sitt hem i Las Cruces och konverserade med dr Tombaughs svärmor. I ett brev till Harwardastronomen dr Donald Menzel, be-

skrev dr Tombaugh observationen, och förklarade att han aldrig tidigare hade sett ett så underligt fenomen, så underligt att hans intryck av objektet var något förbryllat.

Vad har då dr Tombaugh för åsikt om de flygande tefaten? Fastän han försiktigtvis har avstått från att uttala sig direkt i frågan, så finns det likväl några viktiga ledtrådar, som pekar i en bestämd riktning. T.ex. den 13 febr. 1954, vid slutet av ett föredrag om Månen, inför Astronomy Society i Las Cruces, då dr Tombaugh framställde en ovanlig antydning till de närvarande; han bad dem hålla ögonen öppna för tefat, och att snabbt vara beredda att exakt rapportera varje observation. Han slutade med att säga att en ökning i UFO-aktiviteten var att vänta.

Professor Hall, astronom vid Lowell-observatoriet i Massachusetts, har citerats av Aimé Michel, då han såg en glänsande silveraktig skiva som sakta gled över himlen den 20 maj 1950 kl. 13.00. Vetenskapsmannen iakttog föremålet genom en fältkikare och beräknade dess diameter och rörelsehastighet med hjälp av en teodolit.

Hans beskrivning är mycket exakt: "...en metallisk glänsande skiva omgiven av kondensångor eller dimma, liknande små cumulusmoln. Denna vita "dimma" oroades av föremålets stigande och virvlande rörelser och följde med objektet."

Mr Hall beräknade att föremålet befann sig på 2-3 km avstånd, dess diameter låg mellan 10 och 20 m och hastigheten var nära 300 km/tim.

Dr Seymour L. Hess, professor i meteorologi vid Florida-universitetet, såg den 22 maj 1950 kl. 12.15, två dagar efter Halls observation, ett flygande tefat som sakta svävade kring bland molnen. Observationen ägde rum vid Flagstaffobservatoriet, där han var stadigvarande astronom. I en intervju för lokalpressen beskrev vetenskapsmannen objektet som "...ett skivformigt, glänsande föremål, synbarligen metalliskt, som visade sig som en mörk silhuett

då den befann sig under molnshuggorna. Det reflekterade ljus som om det vore en spegel, då den befann sig på den molnfria delen av himlen".

Föremålets högsta höjd kände man exakt till därför att molnhöjden var uppmätt. Med kännedom om denna höjd räknade dr Hess ut objektets diameter och fann den ligga mellan 3 och 6 fot! Det var ett av de minsta som någonsin rapporterats. Föremålet kunde iakttagas utan hjälp av visuell eller optisk utrustning, dock studerade dr Hess det genom en 4 ggr förstörande kikare. Han blev då varse att objektet flög genom molnen, därför kunde det inte vara en ballong, som ju skulle ha flugit med vinden. Det var tydligen ingen flygmaskin, i varje fall inte av känd typ; objektet rörde sig ljudlöst.

Några månader senare skrev den franske astronomen Gerard de Vaucouleurs till dr Hess, och undrade om han bekräftade eller förnekade rapporten. Hess svarade med att upprepa observationen, som han bekräftade i minsta detalj.

Dr G. Duncan Fletcher, vicepresident för Astronomical Society i Kenya. Den 15 okt. 1954 meddelade ett Reuter-telegram att ett flygande tefat hade iakttagits av dr Fletcher i Nairobi, Kenya. Än mera häpnadsväckande var astronomens övertygelse, att tefaten var farkoster från en annan värld.

Dr Frank Halstead, astronom vid observatoriet i Darlington, Duluth. Tidigt i juli månad 1954, sade nämnda vetenskapsman till en tidningsreporter, angående de flygande tefaten: "Regeringen vet vad tefaten är, men fruktar panik om fakta avslöjas... Många professionella astronomer är övertygade om att tefaten är interplanetariska farkoster... Jag tror att de kommer från ett annat solsystem, men de kan tänkas använda Mars som bas."

Dr Harold Percy Wilkins, F.R.A.S., ledare för British Astronomical Association, Lunar

Section, hederspresident för Astronomical Society i Spanien och Amerika etc., (ej att förväxla med Harold T. Wilkins, författare till två böcker om flygande tefat).

Dr Wilkins är kanske den störste brittiske astronomen av i dag. I sin senaste bok ägnar den berömde vetenskapsmannen ett helt kapitel (Flygande föremål i rymden) åt studiet av flygande tefat. Efter att ha diskuterat de enorma svårigheter som hindrar undersökningar och efteranalys av alla möjliga orsaker till misstag, skriver dr Wilkins (sid. 40): "Fastän närvaron av "flygande tefat" på eller nära månen kan räknas bort, så kan vi inte bortförklara alla rapporter om egendomliga och oidentifierade föremål som setts i vår egen atmosfär. Flertalet av dessa rapporter beskriver meteorologiska ballonger, fåglar och optiska fenomen, men en återstod finns kvar, och den trotsar alla förklaringsförsök. Jag medger att jag inte bara var skeptisk, utan också en fast motståndare till alla sådana föremål, ända tills jag hade nöjet att företaga en föreläsningsturne i USA".

Sedan berättar dr Wilkins att han på morgonen den 11 juli 1954, då han flög från Charleston till Atlanta, blev oerhört överraskad, då han fick se dessa oidentifierade flygande objekt. Observationen varade i två minuter och beskrives ingående i detalj (sid. 40-42). De okända föremålen var ovala till formen och deras kanter var skarpt tecknade. Två av dem svävade sakta ovan molnen; de var gulaktiga till färgen, påminnande om guld. De reflekterade solstrålarna som högpolerade metallplattor. De rörde sig mot vinden och höll sig tätt intill varandra. Ett tredje objekt, med samma form som de övriga, dök plötsligt upp från en aman riktning med hög fart. Den beskrev en kurva och försvann in i ett moln. Detta objekt var mörkare och grönaktigt, troligen för att det befann sig i skuggan. Den snabba manövern utfördes på mindre än fem sekunder. Dr Wilkins beräknade hastigheten till omkring 350 km/tim. och diametern till 15 meter.

På sidan 42 förklarar dr Wilkins att han blev överraskad då han fann, att bildat folk, inkluderande vetenskapsmän och ledande personer vid observatorierna i USA, som förut varit fientligt inställda mot existensen av flygande tefat, numera reserverar sina åsikter och intresserar sig för problemet. Någon sade honom att de hade sett underliga saker i skyarna som inte kunde förklaras. Till sist skriver dr Wilkins: "En sak är säker; om de är fasta föremål i stånd att förflytta sig i önskad riktning med önskad hastighet, då måste de vara byggda och manövrerade av en intelligens som är överlägsen människan."

(översatt från FLYING SAUCERS.

|||||

Tefatsformationer över Hanover, Ontario.

En grupp amatörastronomer från Hanover, Ontario, bevittnade under några få dagar totalt 70 st. UFO:s som flög i olika formeringar över staden.

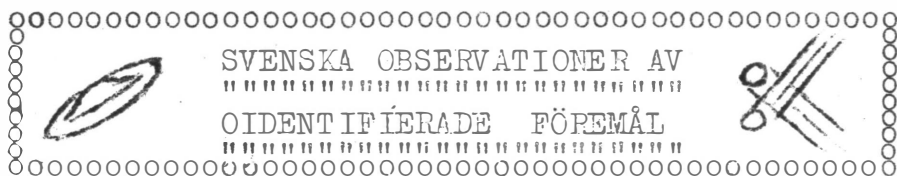
Wayne Agombar, en av dem i gruppen som först såg föremålen, sade att han den 25 april 1963 vid 21-tiden såg 7 tefat korsa himlen. Sex av dem låg i en perfekt triangulär formation, medan den sjunde låg utanför till höger. De befann sig på hög höjd och flög med stor hastighet mot norr.

Den 27 april fick mr Agombar en ingivelse att han skulle få se dem igen. Vid 21.15-tiden flög 3 UFO:s över på mycket låg höjd. Strax därefter såg och räknade de till grupper på 3, 6, 8 och 10. En formation hade 12-15, och en annan 20-30 skivor.

Samma formationer iakttogs också över Lancaster i Pennsylvania natten till den 23 april, där ca 70 UFO:s sågs ila norrut.

(Saucer, Space and Science, juni -63)

- - -

Mystiskt ringformat fenomen över Örnsköldsvik

Fredagen den 23 augusti omkring kl. 15.15-15.20 iakttog undertecknad ett mystiskt ringformat föremål över Örnsköldsvik. Jag var just på väg nedför Nygatan när min blick plötsligt drogs upp mot skyn och jag blev varse fenomenet, som sakta rörde sig i öst-västlig riktning över staden. Observationstiden utgjorde ca 4-5 minuter.

Under denna tid ändrade föremålet växelvis form från cirkelrund till oval, samt vid något tillfälle med någon slags utskjutning baktill som om något ville pressa ut ringen inifrån. Den återtog emellertid den ursprungliga formen igen och verkade att mot slutet öka farten något. Inget ljud hördes.

Färgen på ringen var ungefär som kimrök och en annan iakttagare yttrade också något om "någon slags rök". Mot detta talar emellertid det faktum att ringen hade skarpa konturer och bibehöll den ungefärliga formen hela tiden. En vanlig rökring skulle i vanliga fall ha skingrats mycket snart.

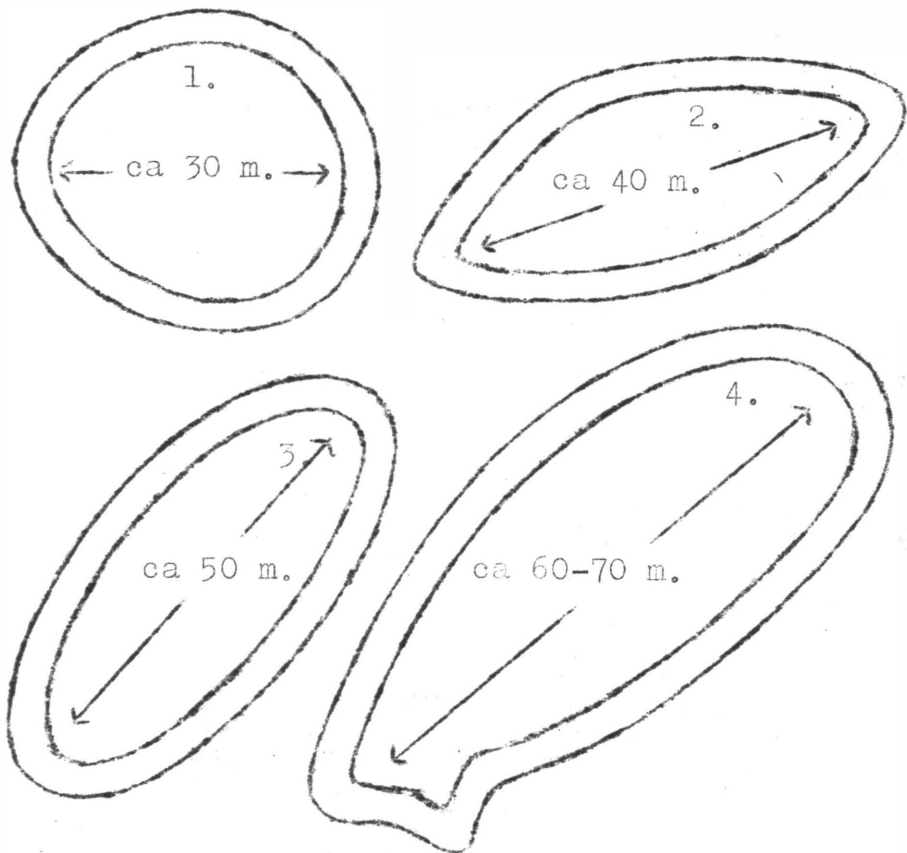
Den beräknade höjden var ca 300 meter, och hastigheten bör då ha varit ca 15-20 km./tim. Den ungefärliga storleken kunde uppskattas till mellan 30 och 70 meter. Det inre av ringen verkade vara genomskinligt men möjligen något mera diffust än omgivningen. Föremålet flög med en lutning mot horisontalplanet av ca 45°.

Jag har ingen uppfattning om vad det hela kan röra sig om. Man kan givetvis tänka sig någon slags rökring, men det är i så fall svårbegripligt hur rök kan bära sig åt på detta vis. Vore tacksam för synpunkter på saken.

/ Bo Vestin, Skyttegatan 6 B, Örnsköldsvik.

4 skisser över "rökringens" form

|||||

Här verkade det som om något ville pressa ut ringen, men den återtog formen efter ca 30 sek. Ökade trol. farten mot slutet.

- - - - -

Kommentar: Genom rena slumpen har det blivit känt, att ett liknande föremål visat sig över Öresund i höjd med ön Ven. I detta fall hade en privatflygare undersökt föremålet och flugit omkring detsamma. Han hade också försökt att flyga igenom "hålet" i ringen, men detta gick inte. Maskinen kastades tillbaka som om den träffats av en stark luftström. Av någon anledning har det hela tystats ner..

Alve

Himlafenomen sågs i Notsand

Några Härnösandsbor som på lördagskvällen besökte Notsand på utsidan av Härnön, såg ett mystiskt himlafenomen vid 23-tiden. Två ljus som liknade stjärnor alldeles intill varandra, började plötsligt att röra på sig. Det ena ljust åt väster och det andra åt öster, tills de slutligen försvann bakom molnen.

Rymden är tydligen fylld av satelliter. (?) vid det här laget.

Västernorrlands Allehanda månd. 9 sept.

oo
oo
oo

Från Ifologiska Sällskapet i Stockholm har nu utkommit TID och RUM nr 7, augusti 1963.

Ur det sedvanligt mycket läsvärda innehållet vill vi - i anslutning till föreg. artiklar - bl.a. nämna en bra rapport om ett egendomligt föremål som observerades över Strängnäs i januari 1963. TID och RUM rekommenderas!

Adressen är: I.S., Box 607, Stockholm 1.

Följer ni med i Hemmets Journals serie "Vår gåtfulla värld", som började i nr 23 1963? Det är en fascinerande artikelserie av den amerikanske journalisten Frank Edwards, och den behandlar en del gåtfulla och egendomliga händelser som har inträffat på vår jord.

Äldre nummer kan rekvireras från:

Hemmets Journal,

S;a Bulltoftavägen 46, Malmö 3

oo
oo
oo

Välkommen med material och bidrag till GALAX!

Vi vill än en gång påminna om att alla kan vara till god hjälp med bidrag i form av rapporter, artiklar, insändare m.m. Adressen är som vanligt: M.I.S., Fack 2012, Malmö 2.

""""""""
A K T U E L L

REVV

""""""""av R.S. Persson

Ryska flygvapnet högeffektivt

Ryske flygmarskalken Konstantin Versjenin avslöjar i en artikel i Pravda att det sovjetiska flygvapnet är utrustat med överljudssnabb höghöjdsplan som kan avfyra raketer med kärnstridsspetsar från positioner utom räckhåll för fiendens luftförsvar.

Dessa plan har, enligt vad marskalk Versjenin omtalar, en topphastighet av 3.000 km/tim. och kan nå en höjd av över 30.000 meter.

USA:s nukleära arsenal

USA:s försvarsminister Robert Mc Namara har i ett uttalande nyligen fastslagit att USA är överlägset Sovjetunionen på det nukleära området, och att man är fast besluten att behålla sin ledning. USA förfogar nu över tiotusentals kärnstridsspetsar, och i den nukleära arsenalen ingår över 500 interkontinentala raketer av typ Atlas, Titan, Minuteman och Polaris. Det är meningen att denna siffra skall ökas till över 1.700 senast 1966...

(Forts. sidan 18)

""""""""
"Jag ser mycket pessimistiskt på människans framtid, för hon är alldeles för knipslug för sitt eget bästa. Vår metod att närma oss naturen är att piska den till lydnad. Vi skulle ha en större chans att överleva om vi anpassade oss efter denna vår planet och betraktade den med gillande och uppskattning, i stället för med skepsis och diktaturfasoner".

- - - E. B. White

KÄRNVAPNEN OCH VÄDERLEKEN

av Rune S. Persson

När man talar om väder hör man ofta påståendet "annåt var det förr i tiden, då var det finare väder". Sedan brukar kärnvapenproven dras in som orsak till oväder, naturkatastrofer m.m.

Är det verkligen så, att vädret blir sämre? Meteorologerna svarar nej på den frågan. Medeltemperaturer och medelnederbörder är i stort sett desamma år från år. Det är väl snarare så, att vi minns bara det fina vädret förr i tiden och har glömt att det regnade då också.

Naturkatastrofer som jordbävningar och översvämningar har ju alltid inträffat, men det verkar som om dessa med åren skulle öka. En naturlig förklaring till detta kan vara, att kommunikationerna förbättras och nyhetsservicen blir allt snabbare. Numera får vi mycket snabbt veta vad som händer på andra sidan vårt klot, medan kännedomen förr i tiden förblev lokal.

Trots allt måste man hysa stora betänkligheter för kärnvapenproven. Det är ofattbara krafter som släpps lösa. Kan det vara möjligt att de inte skulle ha någon som helst inverkan på vår planet? Knappast, men frågan om hur stor denna inverkan är kan diskuteras. Det torde väl vara omöjligt att direkt påvisa, vilka verkningar i form av oväder, jordskalv o.dyl. atomsprängningarna har.

Att de har verkningar - och stora sådana - är många övertygade om. En av dem som ägnat mycket tid åt att bevisa sambandet är ing. Sven Svantesson, Stockholm. I noggranna anteckningar har han bokfört stormakternas atomsprängningar och alla naturkatastrofer sedan ett tiotal år tillbaka.

Hans teori bygger på den s.k. Styrénhypotesen, framlagd av den numera avlidne civilingenjören Olof Styrén. Denna hypotes gör bl.a. gällande, att det finns en intim växelverkan mellan jordens och solens atomer. Vid en undersök-

ning av sambandet mellan solaktiviteten och förekomsten av meteorologiska och seismiska abnormiteter på jorden, omfattande åren 1904-1952, kom man från till en växelverkan på 100 dygn.

Ing. Svantesson hävdar nu, att kärnvapenproven inverkar på väderleken och den seismiska aktiviteten på så sätt, att de ger ett eko på solen efter 100 dygn, och sedan ett eko på jorden efter 200 dygn. Sedan kan det åter uppstå ett eko på solen efter 300 dygn o.s.v.

Enligt ing. Svantessons statistik stämmer denna teori mycket bra. Han har många exempel att peka på. Efter ett atomprov uppträdde efter 100 dygn solfläckar, och det vid en tidpunkt då vetenskapsmännen allmänt ansåg att det inte borde råda någon större solaktivitet. Efter ytterligare 99 dagar härjade en tornado i USA, snöstormar i Sydeuropa, och jordskalv vid San Francisco.

Ing. Svantesson kan själv inte förklara 100-dygnsintervallerna mellan sprängning, solaktivitet och återverkningar på jorden. Han kan bara konstatera fakta.

Hur tillförlitlig är ing. Svantessons statistik? Ljuger statistiken, som det ofta sägs? Med tanke på de ca 10.000 jordbävningar - de flesta ganska små - som inträffar varje år på vårt klot, är det kanske inte så konstigt om en del "passar in" i teorierna? Är det bara en serie egendomliga sammanträffanden, eller håller ing. Svantessons teorier? I dagens läge är det väl ingen som kan avgöra vad som är rätt.

=====

Solaktiviteten åter livlig (SDS den 16/9 -63)

Solaktiviteten är just nu åter livlig trots att solfläcksminimum borde råda i den 11-åriga solfläckscykel, som avslutas 1964.

En ny stor solfläcksgrupp - den andra på kort tid - iaktogs på eftermiddagen då det var bra obs.-väder. En eruption uppstod kl. 11.15 i solfläcksgruppen, som också utstrålar intensiva facklor.

Bullen växte tills jordskorpan brast. Det skedde från söder där småplaneten skurit sitt snitt. Utefter Nord- och Sydamerikanska kusten blev det en jämn, fin ränna som följde den förutvarande - och nuvarande - kustlinjen. Det enorma stycket av jordskorpan, ca 40 km tjockt,

lättade först i söder, och havet rusade in i det bråddjup av glödande inferno som öppnats till jordens inre. Ett stycke stort som nuvarande Stilla Havet bröts slutligen loss i norr och väster, med en trasig kant bildande bl. a. de japanska öarna. På sitt första varv strök månen helt lågt västerut. Dess gravitation var enorm. Den drog åt sig jordskorpan - magman under utvidgade sig och hjälpte till. Likaså gjorde centrifugalkraften. Himalaja blev högst, för här var månen helt nära. Sedan blev höjden succesivt lägre hos Karakorum, Pamir, Kaukasus, Ararat, Alperna, Atlasbergen ända till Pyrenéerna, som är de lägsta!

Så småningom sökte jordens centralpartier förskjuta sig och fylla ut den enorma Stilla-Havsklyftan. Då blev jordskorpan för stor, så att den veckade sig. De nyss resta bergen blev ännu högre, och en rad andra reste sig.

Än i dag betecknar den s.k. andesit-linjen, som sträcker sig runt Stilla Havet, jordens enda område som helt saknar urberg.

Då skorpan slets loss forsade havet in. Det var syndaflodskatastrofen.

- Om man anknyter till Churchwards skrifter finner man att han beskriver syndafloden som en enorm norrgående vattenmassa, som från Stilla Havet sköljde över stora delar av Östra Asien samt Alaska. Denna flodvägs gränser kan observeras än i dag. Det var den som spolade med sig mammutar från de fruktbara slättländerna vid den nuvarande Gobi-öknen, och lämnade av dem i norra Sibirien. Det var samma flodvåg som rev med sig Norra Ishavets ismassa och lämnade den över Skandinavien och Nordamerika. Samtidigt proppades förbindelsen mellan Atlanten och Ishavet till - Golfströmmen - och inom kort var istiden ett faktum.

Ing. Ivan Troëng
I.S., Stockholm

Än sker det sällsamma ting!

Scenen är Hanson High School i Yorkshire, England. Det är måndagen den 18 mars 1963, kl. 08.50.

På skolgården står en grupp flickor och pratar, i väntan på att skolklockan ska kalla in dem till lektion. Det är en lugn, fridfull morgon.

Plötsligt skriker en av flickorna - Eileen Welch - till. Hon står inte kvar i gruppen längre. Inför sina kamraters ögon lyftes hon upp från marken och svävar på en höjd som varierar mellan 5 och 10 meter.

De mystiska krafterna som har lyft upp flickan i luften släpper lika plötsligt sitt grepp, och flickan störtar mot den hårda asfalten där hon blir lemlästad. Två timmar senare avlider hon av skadorna.

37 elever vittnade på att de hade sett flickan lyftas upp i luften, men trots detta ville inte skolans rektor tro på historien. "Varför skulle endast hon råka ut för detta?" undrade han.

Det bör tilläggas att de meteorologiska förhållandena undersöktes i detta sammanhang; vinden var ganska svag och man fann ingen som helst antydning om någon registrering av något som skulle kunna vara en cyklon eller en tornado.

(Psykisk Forum, Danmark)

- - - - -

Den ryska tidningen Izvestia uttalade härförleden: "Vi måste inom en nära framtid vara

beredda på att möta högre civilisationer - civilisationer som kanske tillhör släkten av "äldre bröder". - - -

Rymdisbit föll ned utanför Moskva

(Moskva, lörd. 7/9 -63)

En mystisk isbit föll förra månaden (augusti 1963) ned i Moskvatrakten - i närheten av Domodedovo - från helt klar himmel, meddelade Izvestia på fredagen.

Nyhetsbyrån Tass förklarade på lördagen att den 5,5 kilo tunga isbiten mycket väl kan ha kommit från världsrymden. Det är sant att vetenskapen inte känner till något liknande fall (?) men teoretiskt kan en ismeteor existera i världsrymden, hette det.

Astronomer, geokemister, glaciologer och andra experter försöker nu lösa mysteriet med isblocket från rymden. Det splittrades då det slog mot marken med stor hastighet, alldeles invid en bondkvinna som arbetade ute i en trädgård.

Tass förklara att det är otänkbart att isbiten kan ha bildats i atmosfären. Inga moln fanns på himlen dagen före störtningen, och en teori om att isbiten fallit från ett flygplan har visat sig ohållbar. Inga flygplan passerade området den dagen.

Är isbiten av kosmiskt ursprung är detta en sensation av stora mått, sade Tass. Isen skall nu analyseras med hjälp av isotoper.

- - - - -

"The Smithsonian Institute" monterade härförleden upp ett sinnrikt system av kameror och spektroskop nära staden Maco i North Carolina, U.S.A., för att om möjligt finna upphovet till ett mystiskt fladdrande ljus, som har setts i området i generationer. Närmar man sig ljuset så försvinner det.

o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o

""""""""""
AKTUELL REVY (Forts. från sid. 11)
""""""""""

Syre i Venusatmosfären!

Moskva: Ryska vetenskapsmän har konstaterat förekomsten av syre i planeten Venus atmosfär, omtalade Moskvaradion fredagen den 30 augusti.

Detta innebär enligt radion, att de atmosfäriska betingelserna på Venus nästan överensstämmer med dem som råder på Jorden.

- - - - -

Jupiterrering

Planeten Jupiter är liksom Saturnus omgiven av en komet-meteorisk ring, enligt en av den ryske astronomen professor Sergej Vsechsjskij framlagd teori.

Orsaken till att Jupiterringen inte tidigare har observerats, förmodas bero på dess ringa täthet. Vid motsvarande lutning skulle Saturnusringen inte vara synlig i ett medelstort teleskop.

(Skånska Dagbl. 19/9 1963)

""""""""""
""""""""""

Ella Wheeler Wilcox: "En människa är vad hon tänker. Inte vad hon säger, läser eller hör. Genom framhårdande tankar kan man ändra vad som helst... befria sig från vilka fjättrar som helst".

De flesta saknar tankekontroll - våra tankar liknar en ovaktad fårscock. De som tränar sitt tänkande till stadig inriktning på ett mål kan åstadkomma underverk i utveckling och gärning. Genom att bli vår tankeverksamhets vaktare och tuktare kan vi omskapa oss själva och våra liv.

Koncentrationen är en svårlärd konst, som fordrar ihållande övning och medför ideliga misslyckanden, men den hjälper oss att uppnå oanade mål.

(ST)

o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o

HAR VI ÅTERUPPTÄCKT FLYGTEKNIKEN

I FÖRHISTORISKA KULTURER?

av Marcel F. Homet

2:a avsnittet

"I gamla dagar kunde människorna flyga då de sjöng ett visst omkväde och slog på bäcken," (cymbaler) vilket Goldway i sin legendforskning på Irland upprepar i följande:

"I forna tider dansade alla i luften som bladen i höstvinden. Folk spelade en sång på bäcken."

Som bekant är Irland en av de viktigaste hemvisterna för "de mytiska fåglarna som nedsteg till helvetet och ödelade allt." Sägner berättar överallt därom och en av dem handlar om en gudomlig hjälte, Cu-Chullain eller Cu-Chullin, och om det tordön han var beväpnad med. Det berättas även om samma vapen som hinduguden Indra hade; detta kallas på ett annat ställe för Brahmas vapen, himlavagnen eller den magiska flygande vagnen. Med denna hade han vunnit ett mycket stort luftslag, för att inte tala om bombningen av Ceylon, som han en gång hade utfört från luften.

Det finnes märkligt nog en berättelse vari det heter, att vissa av Cu-Chullins vagnar flög upp i närheten av planeterna i solsystemet, vilket får sin bekräftelse - åtminstone legendariskt - i en mycket vacker dikt av Ossian, där det omnämnes att prästerna på den tiden hade en Tu-Pan flöjt med 7 kanaler som kämnetecknade de 7 planeterna, månen, solen och det stjärnfyllda himlavalvet. Tu-Pan är emellertid också namnet på åskguden hos de gamla Amazonindianerna. Detta namn är en sammandragning av Tepeu, samma gud som Maya- och Aztekmytologierna berättar om. Namnet ingår även i Amazonlandets och i Polynesiens mytologi, särskilt då i Påsköns.

Vi kan naturligtvis inte utelämna Egypten och mysteriet med den "heliga alnen" - avstån-

det från Jorden till Solen - som kan utläsas i Cheopspyramiden, och många andra saker. En gammal legend förtäljer: "De (prästerna) lade papyrusblad under stenarna och på dessa blad var hemliga formler nedskrivna. Sedan slog man på stenarna med en stav och då höjde sig blocken upp i luften och förflyttades således till pyramiderna".

Beträffande Bretagne, féernas, trollens och nissarnas land, så finnes även här berättelser om flygning, denna gång åstadkommen genom slag på en kittel.

Vårt "förnuft" säger oss tydligen att det är oförnuftigt att lyssna på dessa fakta. Men, om vi fortsätter vår undersökning framkommer de i tusental, alla i överensstämmelse, så som professor Hunt Williamson rapporterar om indianerna i Minnesota och Kanada, och därvid bekräftar: "Innan europeernas ankomst färdades det i deras land runda och ljudlösa vagnar som kunde landa på sjöarna. Vid de vitas ankomst försvann flygarna med sina farkoster, men lovade att en dag komma tillbaka".

Då ingen förnekar att dessa trakter tidigare var täckta av ogenomträngliga skogar utan några vägar, råder det inget tvivel om att det här rör sig om runda luftvagnar.

För övrigt återfinnes samma legend i Japan, utan den minsta ändring: "Lee Kappa - ett väsen som liknade en av våra kosmonauter - steg upp i en rund vagn och kunde landa på sjöarna..."

Andra exempel valda på måfå: På de karibiska öarna heter det: "Den gamla tidens folk gingo icke upp och ned på trapporna. För att flyga med lätthet var det endast nödvändigt för dem att "slå" en "sång" på en platta".

Samma sak på ön St. Vincent i Antillerna, dock med några avvikelser som får oss betänksamma: "Måste plattan vara av guld?" och särskilt följande: "Endast de lärde kunde flyga", vilket antyder att ordet "guld" kan vara en symbol, på samma sätt som man kan säga "guldåldern". Endast i detta fall ligger det en all-

varlig mening bakom, eftersom det menas att det fanns många lärda som kände till de kosmiska hemligheterna. Därför är det icke blott och bart en legend...

Speciellt i Peru har jag studerat en legend som inga forskare är eniga om. Det gäller guden Naymlap, stiftaren av Chimu-riket i Nord-Peru. Han kom utan tvivel från Mellanamerika, vilket den tyske vetenskapsmannen Uhle också tycks tro: han identifierar gudarna Quetzalcoatl hos mayanerna och aztekerna samt Wira-Cocha från Peru såsom varande en och samma person.

Här finner vi alltså element från en mäktig forntid, vilken fick Uhle att förklara, att de amerikanska indianernas etnografiska, antropologiska och språkliga kännetecken sätter dem i förbindelse med människotyper från andra kontinenter.

Härtill har en annan stor tysk forskare fogat: "Den kulturella universella själen är i förbindelse med den högre mytologiska kulturkretsen. Inom denna krets har det utvecklats ett andligt brödraskap, som karaktäriseras av tillbedjan av Solen under en enhetsform, vari kosmos förenade sig med Jorden och gudarna föddes". Ett uttalande som man väl kan acceptera, skriver Youngs, då det kastar ett obestridligt ljus över traditionernas och sägnernas verkliga värde.

Eftersom en annan välkänd lärd tysk, baron von Humboldt, är av samma mening, finns det verkligen grund att tro - vilket är målet med mina tre böcker, speciellt "Världens Navel" - att det i forna tider, före den världsomspännande syndafloden, existerade en civilisation med en kultur om vilken vi knappast vet något, men som visar en stor andlig och religiös enhet, av vilka våra nuvarande vetenskaper - som Young och Frobenius än en gång påpekar - endast är omedvetna och svaga erinringar.

Enligt författaren Miguel Cabello, vars verk daterar sig från perioden 1578-1586, skulle

Naymlap ha varit en "kulturbringande gud", som kom från norr. Han landade i det nordliga Peru där han med sitt hov skapade en dynasti. Därefter flög han upp till himlen, varifrån han ursprungligen kommit, i det han satte fjädrarna på sitt huvud i rörelse och bredde ut sina vingar.

Han hade med sig några för Peru okända typer av musselskal, kallade "spondylus", som hade gjorts om till ett musikinstrument. Bland keramikarbetena i Trujillomuseet i Peru finns en slags stor orm på vars rygg är anbragt detta "spondylus"-instrument så att den blir till en flygande drake.

För att ännu en stund dröja kvar i Peru kan vi kasta en blick på grammatiken i landets gamla språk "Cueshua", där vi finner ordet "Quep-que" vilket betyder "en fantom med människohuvud flygande i luften". Detta är f.ö. samma som på Påskön, där människofågeln Tanga-ta-Manu är en mycket fruktad fantom.

I Ayacucho i Peru formar sig detta flygande huvud till ett med en fågel, som utstöter ett egendomligt skri: Waq-Waq, vilket är häpnadsväckande, ty detta Waq-Waq är grunden till olika "uppenbarelsereligioner", i synnerhet Maper-nas med "Guds Son", Waq-Unahpu, född av en jungfru, solgud, förlossare, frälsare, och som efter att ha dödats av en stor fågel som kom från himlen, efter order av sin Fader, Gud Skaparen, därpå blev uppväckt från de döda.

Detta "Waq-Waq" som kom från de avskurna huvudena som hängde i luften och rörde sig i vinden, stöter man på i Indien och Kina såväl som i Afrika och i Amerika, från mellersta till sydligaste. Skulle detta vara en tillfällighet?

Vad som knappast heller kan vara en tillfällighet är "luftbron" som vi alltid stöter på i de sägner som berättar om förekomsten av en underbar forntida civilisation.

De äldsta Maya-texterna talar om en "luftbro" som förenade två stora städer. När den peruanske guden Kon-Tiki skulle färdas till

Polynesien kastade han sitt bälte i havet och därvid uppstod en regnbåge som han använde som "luftbro" för att kunna företaga resan.

Under den kinesiska syndafloden, omtalad som Yan, lade tre kejsare bojor på tiden och rummet, vilket förde dem närmare kosmos. Här rör det sig om ännu en slags "luftbro" som även den föreställes som en regnbåge, i likhet med Kon-Tikis resa från Peru till Polynesien.

Vem kan förresten ge oss det verkliga ursprunget till benämningen "Himlens Söner" som kineserna bemantlade sig med?

Och det finns något annat, ett vidunder som Hesekiel förtäljer om (1; 4-28);

"Och jag fick se en stormvind komma från norr, en stor sky med flammande eld, och ett sken omgav det... och mitt däri syntes något som var som glänsande malm... och mitt däri syntes något som liknade fyra levande väsen av mänsklig form... under deras vingar hade de människohänder... och deras ansikte liknade en människas ansikte, ett lejons, en tjurs och en örns ansikte... Jag såg de levande väsendena, och se, det var ett hjul på jorden... som om ett hjul var i ett annat... Och alla fyra hade lötar som var fullsatta med ögon runt omkring. Och när väsendena gingo, gingo ock hjulen, och när väsendena höjde sig upp över jorden, höjde sig ock hjulen, ty livets ande var i hjulen...

Över deras huvuden var det som ett himlafäste, till utseendet såsom bländande kristall, utbredd över deras huvuden... Och jag hörde deras vingars ljud...

Och över fästet, som var över deras huvuden syntes något som liknade en tron, och över denna tron var det åter något som liknade en människa...

Och jag hörde en röst som talade..."

Detta verkar både klart och tydligt, i synnerhet om vi medtager kommentarerna från Jean Koenig, medarbetare till forskaren Edouard

Dhomme, som är den kände översättaren av Bibeln och därtill anknytande okända dokument.

Väsanden: Det hebreiska ordet "Hayyeth" kännetecknar vanligtvis de vilda djuren, men antager här en mera allmän betydelse i överensstämmelse med etymologien, nämligen levande varelser.

Frågan om "att höja sig" tar ännu fastare form om man undersöker den franske semitforsaren Fabre d' Olivets verk, vars överväganden angående den hebreiska roten Tel är mycket anmärkningsvärd. Den är, säger han, symbolen för allt upplyftande; något som, när det höjer sig över något annat, beskyddar det från fara; också allt som kastas ut ovanifrån och nedåt.

Men Tell eller Tepe är, från Kina till Polynesien, Europa och Amerika, den översta plattformen på pyramiderna, där soltemplet var byggt såsom man ännu finner det, särskilt i Danmark. Det var där en uppstigning mot himlen ägde rum, en uppstigning mot denna ende Gud, som karaktäriserar denna civilisation, varom alla sägner oupphörligt berättar.

Denna uppstigning påminner f.ö. om en märklig berättelse som Talmud och olika andra skrifter förtäljer om; den handlar om Alexander den Store, som när han hade stigit till väders i en korg dragen av två starka örnar, hejdas av en "människofågel", som säger till honom: "Alexander, du känner ännu inte till Jorden, varför vill du då blanda dig i de himmelska affärerna? Vänd tillbaka mot Jorden!"

Det märkliga med denna lilla berättelse är, att den delvis handlar om ett möte med en människa från rymden. Denna rymd beskrives närmare då det säges att där rådde en isande kyla. Vem kunde väl på den tiden veta att rymden mellan planeterna var kall? Och hur kunde jordemänniskorna för övrigt veta - ty det visste de - att solen var mörk?... Åter en fråga som ännu inte är besvarad.

(Forts. i nästa nr)

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP

Fack 2012 - Malmö 2